

POSUDEK VEDOUcíHO ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

I. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název práce:	Rozšíření areálu Anežského kláštera v Praze
Jméno autora:	Kateřina Tichá
Typ práce:	diplomová
Fakulta/ústav:	Fakulta stavební (FSv)
Katedra/ústav:	k 129
Vedoucí práce:	Radek Zyan
Pracoviště vedoucího práce:	k 129

II. HODNOCENÍ JEDNOTLIVÝCH KRITÉRIÍ

Splnění zadání práce	splněno
Aktivita, kreativita a samostatnost při zpracování práce	A - výborně
Kvalita architektonického/urbanistického řešení včetně funkčního a prostorového uspořádání	A - výborně
Kvalita technického řešení	C - dobře
Úplnost, srozumitelnost a grafická úroveň práce	A - výborně

III. CELKOVÉ HODNOCENÍ A NÁVRH KLASIFIKACE

Diplomní projekt Kateřiny Tiché je promyšlená, kontextuální a rozsáhlá práce, u které bylo již od předdiplomní fáze zřejmé, že bude vybočovat z běžné školní produkce. V předdiplomním projektu bylo zadáním pokusit se o revitalizaci dnes neutěšeného území podél Vltavy od nemocnice Na Františku, přes vyústění Revoluční ulice až k Ministerstvu zemědělství, respektive ke kapacitnímu automobilovému napojení nábrežní linie na pražskou magistrálu, tedy k hranici tzv. Husákova ticha. Kateřina však i záběr předdiplomu rozšířila do celé palety historicko-urbanistických témat, námátkou třeba renesancí pomyslné hradební tramvajové linky jejím zokruhování propojkou mezi Náměstím republiky a Národní třídou a současně propojkou mezi PF UK a vyústěním Revoluční ulice. Už zde si tedy například připravila část argumentáře pro vložení nových společenských funkcí do areálu Anežského kláštera.

Kateřina Tichá pracovala na svém projektu celý semestr velmi svědomitě a cílevědomě, od počátku měla v koncepčních záležitostech urovnané myšlenky a práce tak byla především inspirativním hledáním konkrétních podrobných řešení, která by přesvědčivý koncept ukotvily v reálné stavbě. Vlastní diplomní projekt rozvíjí možnost rozšíření areálu o polyfunkční veřejnou stavbu, která i při své civilní funkční naplní pracuje velmi neokázale s náměty historické klášterní architektury jako jsou ambit/rajský dvůr, centrální světlo a centrální rotundová dispozice. Současně půdorysná geometrická stopa konceptu návrhu volně asociuje tvar stočeného hada - symbol nekonečného koloběhu světa a doplňujících se protikladů. Do míst se silnou historickou symbolikou tak vkládá posluchačka stavební intervenci, která si je této symboliky vědomá a citlivě s ní pracuje. Provozně se Kateřina snažila o vytvoření živoucího městského stavebního organismu, který bude využíván v různých cyklech v průběhu celého dne od ranních do večerních hodin. Kombinace galerie, kavárny, lázní, dětských ateliérů, bookshopu a jógovny současně přesvědčivě rozvíjejí dnešní galerijní povahu místa. Vzhledem k rozsahu provozů by vedoucí uvítal alespoň jednoduché schema zásobování/obsluhy celého návrhu, z architektonických půdorysů asi není pro nezavěšeného pozorovatele zcela srozumitelné. Navržený objekt/objekty svými dílčími hmotami vytvářejí několik velmi zajímavých veřejných prostranství, která mají měřítkově komorní charakter, který s empatií ke genui loci dotvářejí již existující areál. Drobné výhrady by vedoucí mohl mít možná až příliš přísné, netektonické povaze dlouhých obvodových hmot stavby, které ne zcela korespondují s jinak velmi citlivým až akupunkturním vsazováním funkcí a symbolů do celého projektu. Současně hmota, která se bude uplatňovat z konceptu nejvíce v dálkových pohledech a celkově pohledech od řeky, je zobrazena pouze ve 2D pohledu, zde by vedoucí očekával přeci jen větší průkaz přiměřenosti návrhu do kontextu místa nějakým záběrem z Dvořákova nábreží ve větším odstupu s nasvícením vztahu se severovýchodním rohem nemocnice Na Františku.

Technická část je oproti části koncepční a urbanisticko-architektonické poměrně úsporná, vedoucího by možná zajímaly bližší informace o bazénové technologii, reálném referenčním použití cihelné střechy a také konstrukční úvahu nad vnesením levitujícího severozápadního rohu celého objektu. Práce je zejména v koncepční části více než vyčerpávající na skvělé grafické úrovni, dobře srozumitelná. Kateřina Tichá má nakročeno k tomu být výbornou architektkou, která má všeobecný přehled, má v sobě správnou míru pokory ale současně umí tvůrčím způsobem pracovat s kontextem při zachování jeho dosavadních kvalit.

I přes některé výše uvedené dílčí nedostatky tak hodnotím předloženou závěrečnou práci klasifikačním stupněm **A - výborně**.